

Astăzi, Duminică, 1 Februarie, 2026
Înainte-prăznuirea Întâmpinării Domnului
Sf. Mc. Trifon; Sf. Mc. Perpetua și Felicitas
Duminica a XXXIII-a după Rusalii
(Începutul Triodului)

2 Timotei 3

¹⁰ Tu însă mi-ai urmat mie în în-vățătură, în purtare, în năzuință¹, în credință, în iubire, în stăruință²,

¹¹ în prigonirile și suferințele mele câte mi-au fost în Antiohia, în Iconiu, în Listra. Câte prigoniri am răbdat!, și din toate m'a izbăvit Domnul.

¹² Prigoniți vor fi și toți cei ce voiesc să trăiască cucernic în Hristos Iisus.

¹³ Cât despre oamenii răi și amăgitori, ei vor merge din rău în mai rău, înșelători și înșelați³.

¹⁴ Tu însă rămâi în cele ce-ai învățat și de care ești încredințat, deoarece știi de la cine le-ai învățat

¹⁵ și fiindcă din pruncie cunoști Sfintele Scripturi⁴, cele ce pot să te înțeleptească spre mântuire prin credința cea întru Hristos Iisus.

Luca 18

¹⁰ „Doi oameni s'au suit la templu să se roage; unul fariseu și celălalt

vameș.

¹¹ Fariseul, stând drept, așa se ruga în sine: Dumnezeu, mulțumescu-Ți că nu sunt ca ceilalți oameni, răpitori, nedrepti, adulteri, sau chiar ca acest vameș;

¹² postesc de două ori pe săptămână, dau zeciuială din toate câte câștig.

¹³ Iar vameșul, departe stând, nici ochii nu voia să și-i ridice spre cer, ci-și bătea pieptul, zicând: Dumnezeu, milostiv fii mie, păcătosului!

¹⁴ Vă spun Eu vouă: Acesta s'a coborât la casa sa mai îndreptățit⁵ decât acela. Că tot cel ce se înalță pe sine va fi smerit, iar cel ce se smerește pe sine se va înălța”.⁶

¹ Înțeles mai larg: în planul și mijloacele de a-mi atinge scopul.

² = În statornicia cu care-mi urmăresc ținta.

³ = Pe măsură ce îi rățăcesc pe alții, se cufundă în propria lor rățăcire.

⁴ = Prin bunică și mamă (vezi 1, 5).

⁵ În dublul înțeles: mai îndreptat din starea păcatului și, prin aceasta, mai îndreptățit la îndurarea lui Dumnezeu.

⁶ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

Ieri, Evanghelia ne-a învățat stăruința la rugăciune; acum, ea ne învață smerenia sau simțământul că nu avem dreptul de a fi ascultați. Nu-ți însuși

dreptul de a fi ascultat, ci să purcezi la rugăciune ca unul ce ești cu totul nevrednic de luare-aminte și cutezi a deschide gura și a înălța rugă către Dumnezeu numai și numai datorită nemărginitului pogorământ al Domnului față de noi. Nici prin gând să nu-ți treacă: „am făcut cutare și cutare faptă bună; așadar, dă-mi cutare și cutare lucru”. Tot ce ai făcut să socoți ca ținând de datoria ta; erai dator să faci toate aceste fapte. Dacă nu le-ai fi făcut, ai fi fost vrednic de osândă, iar pentru ceea ce ai făcut nu ai de ce să fii răsplătit – nu ai făcut nimic deosebit. Fariseul și-a înșirat drepturile de a fi ascultat și a ieșit din templu fără să se fi ales cu nimic. Rău nu a fost faptul că a făcut ceea ce spunea că a făcut – fiindcă așa se și cuvenea să facă –, ci faptul că a făcut caz de asta, în vreme ce nici n-ar fi trebuit să-i treacă prin cap așa ceva. Izbăvește-ne, Doamne, de păcatul acesta fariseic! Rareori vorbește cineva ca

fariseul, însă puțini sunt cei care nu simt astfel cu inima: fiindcă de ce se roagă oamenii rău? Pentru că și fără rugăciune se simt drepti înaintea lui Dumnezeu.⁷

⁷ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.